Opłacono gotówką

Nr. 52. 1934.

Gazeta Urzędowa
POWIATU KATOWICKIEGO

Wychodzi tygodniowo. — Cena prenumeraty kwartalnie **3 złote.** -- Cena pojedyńczego numeru **30 groszy.**
Przyjmowanie ogłoszeń w Redakcji, gmach Wydz. Pow. pokój 36.
Redaktor: Franciszek Bąk, st. insp. Wydz. Pow., tel. 319-91.

Katowice, sobota, dnia 29. grudnia 1934 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz.

Dyrekcja Policji w Katowicach
Nr. B-66/b/62.

Mały ruch graniczny — badanie koni przez pow. lekarza weterynaryjnego na niemieckiej stronie,

W sprawie badanie koni przekraczających granicę polsko-niemiecką a pochodzących z polskiego pogranicza — Dyrekcja Policji podaje do publicznej wiadomości, iż termin badania koni przez powiatowego lekarza weterynaryjnego na rok 1935 wyznaczony jest jak następuje:

I. Beuthen (Bytom) Reichspräsidentenplatz każda pierwsza środa w miesiącu od godz. 8 do 11-ej, a w razie gdyby na dzień ten przypadło święto, badanie odbędzie się w następny dzień roboczy. Wobec tego badanie odbędzie się:

2. stycznia	3. kwietnia	3. lipca	2. października
6. lutego	8. maja	7. sierpnia	6. listopada
6. marca	5. czerwca	4. września	4. grudnia

II. Hindenburg (Zabrze) plac targowy przy ulicy Körner- i Blücherstrasse — każdy pierwszy czwartek w miesiącu od godz. 9 do 10-ej a to:

3. stycznia	4. kwietnia	4. lipca	3. października
7. lutego	2. maja	1. sierpnia	7. listopada
7. marca	6. czerwca	5. września	5. grudnia

Katowice, dnia 15. grudnia 1934.

Za Dyrektora Policji
(—) Kostka.

ROZPORZĄDZENIE
Prezydenta Rzeczypospolitej
z dnia 24 października 1934 r.
o pośrednictwie ubezpieczeniowem.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 15 marca 1934 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 221) postanawiam co następuje:

Przepisy ogólne.

Art. 1. (1) Za pośredniczenie ubezpieczeniowe uważa się:

1) zawieranie za wynagrodzeniem umów ubezpieczenia w imieniu zakładu ubezpieczeń,

2) pośredniczenie za wynagrodzeniem w zawieraniu umów ubezpieczenia.

(2) Pośredniczenie to wolno wykonywać tylko z zachowaniem przepisów rozporządzenia niniejszego,

(3) Pośredniczenie mogą wykonywać wyłącznie:

(1) ajenci ubezpieczeniowi (art. 4),

(2) maklerzy ubezpieczeniowi (art. 10).

Art. 2. Wyłącza się z pod działania rozporządzenia niniejszego:

1) zawieranie umów ubezpieczenia w charakterze członka zarządu zakładu ubezpieczeń lub na podstawie prokury;

2) pośredniczenie w ubezpieczeniach na życie przez władze zrzeszeń i związków na rzecz ich członków, rodzin członków, osób zatrudnionych w tych zrzeszeniach i związkach oraz u ich członków — w zakresie umowy zawartej z zakładem ubezpieczeń;

3) pośredniczenie przez urzędy i instytucje państwowe i samorządowe oraz pracowników tych instytucyj w zakresie umowy zawartej przez urząd lub instytucję państwową albo samorządową z zakładem ubezpieczeń;

(4) pośredniczenie w zakresie działalności pracowniczych kas ubezpieczeniowych, podlegających nadzorowi Ministra Opieki Społecznej;

5) pośredniczenie przy zawieraniu umów reasekuracyjnych.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze w niczem nie narusza zobowiązań Państwa, wypływających z umów międzynarodowych.

Ajenci.

Art. 4. (1) Ajentem ubezpieczeniowym jest osoba, której zakład ubezpieczeń powierzył stałe pośredniczenie ubezpieczeniowe (art. 1).

(2) Zakład ubezpieczeń obowiązany jest zgłosić ajenta do rejestru ajentów ubezpieczeniowych (art. 5) w ciągu 7 dni od dnia powierzenia ajentowi stałego pośredniczenia ubezpieczeniowego. Prawo zgłoszenia do rejestru służy również ajentowi.

Art. 5. Rejestr ajentów ubezpieczeniowych prowadzi władza nadzorcza (art. 12). Zakład ubezpieczeń ma prawo otrzymania za opłatą wypisu z rejestru.

Art. 6. (1) Władza nadzorcza odmówi wpisania do rejestru, jeżeli zgłoszona osoba nie posiada:

1) obywatelstwa polskiego,

2) dostatecznych kwalifikacyj moralnych,

3) dostatecznych kwalifikacyj do wykonywania zawodu ajenta ubezpieczeniowego, w szczególności znajomości języka polskiego w mowie i piśmie.

(2) Jeżeli władza nadzorcza w ciągu 6 tygodni od daty otrzymania zgłoszenia nie zawiadomi zakładu ubezpieczeń o odmowie wpisania do rejestru, uważa się, że wpis został dokonany.

(3) O odmowie wpisania do rejestru władza nadzorcza zawiadamia ajenta.

(4) Imię i nazwisko osoby, której odmówiono wpisania do rejestru, władza nadzorcza podaje do wiadomości wszystkim zakładom ubezpieczeń. Osoby takiej nie wolno zatrudniać w charakterze ajenta ubezpieczeniowego od daty otrzymania tego zawiadomienia.

(5) Władza nadzorcza skreśla ajenta z rejestru, jeżeli okaże się, że nie posiadał on lub utracił którykolwiek z warunków, wskazanych w ust. 1. W tym przypadku stosuje się odpowiednio przepisy ust. 3 i 4 artykułu niniejszego. Skreślenie może nastąpić również w razie niewykonywania zawodu ajenta dłużej niż przez przeciąg jednego roku.

Art. 7. (1) Ajent obowiązany jest:

1) mieć wywieszone w swym lokalu pełnomocnictwo do pośredniczenia;

2) okazać stronie przy pierwszej czynności zmierzającej do zawarcia umowy ubezpieczenia dokument, stwierdzający poruczony mu zakres uprawnień;

3) przesyłać zakładowi ubezpieczeń sprawozdania, dokumenty, zainkasowane składki i zaliczki na te składki — w sposób i w terminach, umówionych z zakładem ubezpieczeń;

4) zwrócić zakładowi ubezpieczeń pełnomocnictwo oraz wszelkie wydane mu legitymacje, akty, księgi, druki i t. p., o ile pełnomocnictwo z jakichkolwiek powodów wygasło, albo w całości lub w części zostało cofnięte, tudzież gdy ajent został skreślony z rejestru;

5) zachować tajemnice handlowe i techniczne zakładu ubezpieczeń, a w szczególności zachować w tajemnicy wszystkie wiadomości o zakładzie ubezpieczeń, zdobyte przezeń w czasie trwania umowy ajencyjnej z tym zakładem, o ile wiadomości te były zastrzeżone przez zakład ze względów konkurencyjnych jako poufne lub o ile ujawnienie ich może narazić zakład na szkodę; zachowanie tajemnicy obowiązuje zarówno podczas trwania stosunku ajencyjnego, jako też i po rozwiązaniu tego stosunku.

(2) Ajentowi nie wolno udzielać ubezpieczającemu ani ubezpieczonemu żadnych korzyści z wynagrodzenia za pośredniczenie.

Pomocnicy ajentów ubezpieczeniowych.

Art. 8. (1) Pomocnikiem ajenta ubezpieczeniowego jest osoba, którą ajent posługuje się przy wykonywaniu pośredniczenia ubezpieczeniowego.

(2) Do pomocnika ajenta ubezpieczeniowego stosuje się odpowiednio przepis art. 7 ust. 1 pkt. 2).

Art. 9. (1) Ajent ubezpieczeniowy jest obowiązany zgłosić każdego swego pomocnika bezpośrednio władzy nadzorczej, która prowadzi wykaz pomocników.

(2) Do czasu zgłoszenia pomocnika nie wolno ajentowi posługiwać się pracą pomocnika przy wykonywaniu pośredniczenia ubezpieczeniowego.

(3) Władza nadzorcza może zakazać ajentowi zatrudniania danego pomocnika, jeżeli uzna, że pomocnik ajenta ubezpieczeniowego nie posiada dostatecznych kwalifikacyj moralnych lub że działalność jego wpływa ujemnie na prawidłowy rozwój ubezpieczeń.

Maklerzy.

Art. 10. (1) Maklerem ubezpieczeniowym jest osoba, która nie pozostając w stałym stosunku umownym z zakładem ubezpieczeń działa na podstawie zlecenia zawarcia lub zapośredniczenia umowy ubezpieczenia.

(2) Zawód maklera ubezpieczeniowego można wykonywać wyłącznie za zezwoleniem władzy nadzorczej.

(3) O udzieleniu zezwolenia władza nadzorcza decyduje według swobodnego uznania.

Art. 11. Maklerowi nie wolno udzielać ubezpieczającemu ani ubezpieczonemu żadnych korzyści z wynagrodzenia za pośredniczenie.

Nadzór państwowy.

Art. 12. (1) Władzą nadzorczą nad pośrednikami ubezpieczeniowymi jest Minister Skarbu, którego organem w tym zakresie jest Państwowy Urząd Kontroli Ubezpieczeń.

(2) Władza nadzorcza ma prawo kontroli działalności pośredników oraz żądania od nich wyjaśnień.

Art. 13. Władza nadzorcza po wysłuchaniu opinji Państwowej Rady Ubezpieczeniowej może ustalać maksymalne normy wynagrodzenia za pośredniczenie przy zawieraniu umów ubezpieczenia w poszczególnych działach ubezpieczeń.

Art. 14. Ajenci ubezpieczeniowi, ich pomocnicy oraz maklerzy obowiązani są do uiszczania

opłat za nadzór nad ich działalnością. Wysokość tych opłat, sposób ich określenia i tryb ściągania oraz udział zakładów ubezpieczeń w poborze tych opłat ustala Minister Skarbu w drodze rozporządzeń.

Art. 15. (1) W razie naruszenia przez pośrednika ubezpieczeniowego przepisów prawa, obowiązków staranności sumiennego kupca lub zasad dobrej wiary oraz w przypadku świadomego zatrudnienia pomocnika, do którego został zastosowany przepis art. 9 ust. 3, może być — niezależnie od ewentualnej odpowiedzialności karno-sądowej — nałożona na pośrednika w postępowaniu dyscyplinarnem jedna z następujących kar:

1) ostrzeżenie,

2) upomnienie,

3) nagana,

4) kara pieniężna do 1.000 zł,

5) skreślenie ajenta z listy ajentów lub też cofnięcie maklerowi zezwolenia na działalność.

(2) Kary dyscyplinarne orzeka komisja dyscyplinarna. Od orzeczenia komisji dyscyplinarnej służy odwołanie do wyższej komisji dyscyplinarnej. Skład tych komisyj oraz tryb ich postępowania określa w drodze rozporządzenia Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości,

(3) Kary pieniężne podlegają ściągnięciu w trybie administracyjnym. Kwoty z tego źródła płynące będą użyte przez Państwowy Urząd Kontroli Ubezpieczeń na cele, związane z kształceniem zawodowem pośredników ubezpieczeniowych.

Art. 16. Decyzje władzy nadzorczej, wydawane na podstawie rozporządzenia niniejszego, są ostateczne w toku instancyj. Decyzje w sprawie nałożenia kar dyscyplinarnych nie podlegają zaskarżeniu do Najwyższego Trybunału Administracyjnego.

Zrzeszenie ajentów.

Art. 17. Jeżeli władza nadzorcza uzna, że zawodowe zrzeszenie ajentów ubezpieczeniowych ze względu na swą liczebność, organizację i wytyczne działalności może być uznane za ogólną reprezentację ajentów ubezpieczeniowych danego terenu lub danej dziedziny ubezpieczeniowej, może powierzyć temu zrzeszeniu prowadzenie akcji kształcenia ajentów, zapewnić mu udział w komisjach egzaminacyjnych oraz zasięganie opinji zrzeszenia przed wpisaniem ajenta do rejestru i skreśleniem z rejestru — pod warunkiem jednak, że statut zrzeszenia zostanie uzgodniony z władzą nadzorczą i będzie zawierał przepisy, że nie może być zmieniony bez zezwolenia władzy nadzorczej oraz że władza nadzorcza ma prawo delegować do zrzeszenia na jego koszt specjalnego komisarza, uprawnionego do wglądu we wszystkie akty zrzeszenia, do udziału w posiedzeniach wszystkich władz zrzeszenia i zawieszenia ich uchwał.

Przepisy karne.

Art. 18. (1) Kto, będąc członkiem władzy zakładu ubezpieczeń, wykracza przeciwko przepisowi art. 4 ust. 2 przez niezgłoszenie ajenta do rejestru, albo korzysta z usług pośrednika nie posiadającego uprawnień do pośredniczenia ubezpieczeniowego — podlega karze grzywny do 3.000 zł.

(2) Tej samej karze podlega:

1) kto, będąc ajentem ubezpieczeniowym, wykracza przeciwko przepisowi art. 9 ust. 1 przez niezgłoszonie pomocnika do wykazu.

2) kto bez zezwolenia władzy wykonywa zawód maklera ubezpieczeniowego.

(3) Sprawy o wykroczenia, określone w artykule niniejszym, należą do właściwości władz administracji ogólnej.

Przepisy przejściowe.

Art. 19. (1) Minister Skarbu może w drodze rozporządzeń dopuszczać na okres czasu, w jakim według jego uznania będą wymagały tego warunki gospodarcze, formy pośredniczenia, niewymienione w art. 1 i określać warunki ich dopuszczenia.

(2) Do pośredników ubezpieczeniowych, dopuszczonych w drodze rozporządzeń Ministra Skarbu, będą stosowane przepisy o odpowiedzialności karnej i dyscyplinarnej takie same, jak co do ajentów i maklerów ubezpieczeniowych.

Art. 20. (1) Zakłady ubezpieczeń obowiązane są w ciągu dwóch miesięcy od dnia wejścia w życie rozporządzenia niniejszego zgłosić do rejestru zatrudnionych u siebie ajentów.

(2) Jeżeli władza nadzorcza w ciągu trzech miesięcy od daty otrzymania zgłoszenia nie zawiadomi zakładu ubezpieczeń o odmowie wpisania ajenta do rejestru ajentów — uważa się, że wpis został dokonany.

(3) Osoby niezgłoszone do rejestru w tym terminie oraz osoby, które nie zostaną wpisane do rejestru, tracą prawo do wykonywania pośredniczenia ubezpieczeniowego.

(4) Osoby, które zostaną wpisane do rejestru ajentów ubezpieczeniowych, obowiązane są w ciągu dwóch miesięcy od daty zawiadomienia ich o wpisie zgłosić władzy nadzorczej swych pomocników. Do niezgłoszonych w tym terminie pomocników będzie zastosowany przepis art. 9 ust. 2.

(5) Osoby, wykonywujące zawód maklera ubezpieczeniowego w dniu wejścia w życie rozporządzenia niniejszego, winny w ciągu trzech miesięcy od tego dnia wnieść do władzy nadzorczej podanie o udzielenie zezwolenia na dalszą działalność. W razie niewniesienia podania tracą one prawo z upływem tego terminu do wykonywania zawodu maklera ubezpieczeniowego.

Przepisy końcowe.

Art. 21, Upoważnia sią Ministra Skarbu do ustalania w drodze rozporządzeń formy zgłaszania ajentów ubezpieczeniowych do rejestru i pomocników ajentów do wykazu, trybu prowadzenia rejestru ajentów, treści pełnomocnictw i legitymacyj, wydawanych przez zakłady ubezpieczeń ajentom, treści legitymacyj, wydawanych pomocnikom ajentów, zasad rachunkowości i sprawozdań ajentów, kwalifikacyj moralnych i zawodowych, potrzebnych do wykonywania zawodu pośrednika ubezpieczyniowego, oraz do określenia sposobu kształcenia ajentów i tworzenia komisyj egzaminacyjnych dla pośredników, jak również postępowania przed temi komisjami i programu egzaminów.

Art. 22. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z interesowanymi ministrami.

Art. 23. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1. stycznia 1935 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: I. Mościcki
Prezes Rady Ministrów: L. Kozłowski
Minister Spraw Wewnętrznych: Marjan Zyndram-Kościałkowski
Minister Spraw Zagranicznych: Beck
Minister Spraw Wojskowych: J. Piłsudski
Minister Skarbu: Wł. Zawadzki
Minister Sprawiedliwości: Czesław Michałowski
Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: W. Jędrzejewicz
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: J. Poniatowski
Minister Przemysłu i Handlu: H. Floyar-Rajchman
Minister Komunikacji: M. Butkiewicz
Minister Opieki Społecznej: Jerzy Paciorkowski
Minister Poczt i Telegrafów: E. Kaliński.

(Przedruk z Mon. Polsk. Nr. 271 z dnia 24. 11 934r).

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 10 grudnia 1934 r.

o utworzeniu Okręgu Urzędowego Makoszowy w powiecie katowickim, w województwie śląskiem.

Na podstawie § 49 pruskiej ordynacji powiatowej z dnia 13 grudnia 1872 r. (Zb. u. pr. z 1881 r. str. 179) zarządzam, co następuje:

§ 1. Z gminy Makoszowy, w powiecie katowickim, w województwie śląskiem tworzy się samodzielny obwód Okręgu Urzędowego.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w 14 dni po ogłoszeniu.

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) Marjan Zyndram-Kościałkowski

(Monitor Polski Nr. 289 z dnia 17 grudnia 1934 r.)

DRUKARNIA SIEMIANOWICKA, (właśc. P. Pronobis) Siemianowice Śląskie, ul. Staszyca 17, tel. 231-08